

ROSZCZEPKA (1) *sb f*

A sg roszczépkę.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Rozszczepione na jednym końcu narzędzie, służące do chwytania: Weźmi ftórych łonin sztuczkę/
włóż ją między dwie łkórze brzozowé/ wymiřz to w kleřcze łlbo w rořzczépkę/ ł zápal ná płomieniu
SienLek 171v.*

Cf [**ROSZCZEP**]

AĆ